

Жеђ за тобом – Боривоје Боро Живаљевић

УЗАЛУД

Раскошан као некакав владар
удишем срећу цветне свежине
Од Бога добио превелики дар
Прегршт препун слатке таштине.

Жеђ ми за тобом плућа запали
са твојих усана пијем рујног вина
свет је постао скучен и премали
сва је топла лета заменила зима.

Горим запаљен љубавним огњем
и претварам се у угљевље црно
све ћу погасити само ако могнем
а љуте бих стене самлео ко зрно.

Знам теби сам се клео на нежност
и да нас ништа раздвојити неће
увек смо тражили и хтели вечност
судбина нам даде довољно среће.

БЕЗ РЕЧИ

Да заћутим, а све да ти кажем
без речи се најлепше говори

како ћутке могу да те лажем
док тишином звоне разговори.

Зора с јутром никада не прича
договором сунце дочекују
топло лето или зимска цича
све планове ћутећ искују.

Ватра димне да сигнале даје
Кад с таласом запевају стене
Поглед сузног ока ме издаје
Због љубави срце ће да свене

Нек све речи у грлу остану
да ћутањем одам тугу своју
у безречју осећања стану
сакупљена у великом броју.

